

private laboratorier, vil bestemmelsen være grundlag for at stille krav til disse laboratorier.

Endvidere er der såvel i det gældende kontroldirektiv, jf. Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler, som i den kommende kontrolforordning krav om, at laboratorier, som skal udføre undersøgelser til brug for fødevarerekontrollen, skal opfylde visse krav til kvalitet og pålidelighed. Bestemmelsen vil være grundlag for at efterleve disse fællesskabsretlige regler.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 viderefører den gældende fødevarerelevs § 60, 2. led, og har til formål at sikre, at analyseresultater er korrekte og sammenlignelige, og at der anvendes egnede og rationelle metoder.

Metodeudvikling er ofte en langvarig og ressourcekrævende opgave, hvorfor der er etableret mange internationale fora, som beskæftiger sig med metodeudvikling, afprøvning og godkendelse. Fødevarermyndighederne udvikler metoder til anvendelse i fødevarerekontrollen og deltager aktivt i det nordiske metodeudviklingsarbejde under Nordisk Ministerråd i NMKL (Nordisk Metodisk Komite for Levnedsmidler), i den europæiske (Comité Européenne de Normalisation - CEN) og den internationale standardiseringsorganisation (International Organization for Standardization - ISO).

Bestemmelsen åbner også mulighed for at kræve, at laboratorier pålægges at deltage i metodeafprøvninger eller test af deres analysesikkerhed for at dokumentere, at analyseresultaterne lever op til kvalitetskravene.

I nogle tilfælde vil der være behov for at træffe afgørelser om f.eks. bestemte analysemetoder rettet til en begrænset, kendt kreds af virksomheder, typisk laboratorier. Bestemmelsen giver derfor hjemmel til at træffe sådanne konkrete beslutninger.

Til kapitel 12

Det Europæiske Fællesskab m.v.

Til § 49

Den foreslåede bestemmelse viderefører med sproglige justeringer den gældende fødevarerelevs § 61, stk. 1 og 2.

Som led i den fælles landbrugspolitik, herunder fjernelse af handelshindringer, gennemføres en løbende harmonisering af fødevarerelevgivningen. Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at udstede de regler, der er nødvendige for at gennemføre de af Fællesskabet vedtagne beslutninger, direktiver og for at anvende forordninger indenfor fødevarerelevgivningen.

Der gives endvidere hjemmel til nationalt at fravige fællesskabsregler i det omfang, fællesskabsreglerne giver mulighed herfor.

Bemyndigelsen til ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at træffe konkrete bestemmelser forudsættes anvendt i tilfælde af, at der f.eks. skal gennemføres EU-beslutninger om hastende foranstaltninger vedrørende håndtering, behandling eller lignende af fødevarer, og hvor der ikke er tid til at afvente udstedelse af generelle regler i bekendtgørelsesform. Dermed kan det sikres, at tilsynsmyndigheden kan håndhæve sådanne hastende foranstaltninger, herunder forbud og påbud, med hjemmel i lovforslagets § 52.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 viderefører § 61, stk. 3, i den gældende fødevarerelev og giver på tilsvarende måde som stk. 1 for EU-retsakter hjemmel til at fastsætte regler på områder, hvor Danmark har påtaget sig forpligtelser til opfyldelse af internationale traktater og aftaler. Den foreslåede bestemmelse er primært medtaget med henblik på fortsat at kunne gennemføre traktat af 1. september 1970 om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det specielle materiel, der skal bruges til sådan transport (ATP-traktaten) her i landet.

Til kapitel 13

Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

Til § 50

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende fødevarerelevs § 62.

Der kan efter bestemmelsen fastsættes regler om kontroludøvelse såvel for virksomheder og fødevarer generelt som for bestemte dele af fødevarereområdet. Det giver mulighed for at fastlægge de overordnede rammer for kontroludøvelsen i en horisontal regulering og supplere med de nødvendige specifikke regler om kontroludøvelse for bestemte typer fødevarer. Sådanne regler er især aktuelle på områder, hvor der f.eks. i kraft af fællesskabsregulering er indført særlige krav til den offentlige kontrol. Desuden kan hensynet til eksporten til visse tredjelande, hvor der stilles særlige krav f.eks. om kontinuerlig offentlig kontrol på kødvirksomheder, tilgodeses.

Som nævnt i de generelle bemærkninger til lovforslagets kapitel 8, følger det af art. 17, stk. 2, i fødevarereforordningen, at hovedformålet med fødevarerekontrollen er at kontrollere virksomhedernes overholdelse af fødevarerelevgivningen. Valg af metode og kontrolens intensitet vil afhænge af de problemer, som er